

EL FUTUR DEL DELTA DE L'EBRE En el projecte 'Respostes al Canvi Climàtic de Costa' participen 12 centres d'investigació europeus, entre els quals hi ha la UPC

Un projecte europeu liderat per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) calcula que el delta de l'Ebre podria perdre entre un i dos metres respecte al nivell

del mar a finals de segle. Per evitar que desaparega la meitat de la superfície deltaica, l'estudi exposa solucions com la necessitat de riades controlades, la cre-

ació de barrers vegetals o la instal·lació de murs flexibles amb bosses d'arena. Les conclusions definitives es faran públiques el mes de novembre vinent.

Una iniciativa europea busca solució baix impacte per evitar la regressió

BARCELONA Dani Gutiérrez

Al Campus Nord de la UPC hi ha investigadors que porten 25 anys analitzant com afectarà el canvi climàtic al delta de l'Ebre. És el cas del director del Laboratori d'Enginyeria Marítima, Agustín Sánchez-Arcilla, una figura de prestigi internacional que apunta tres problemes bàsics. El primer: "Els embassaments fan de barrera física al transport de sediments i el Delta, al no rebre'n, es va enfonsant més". En resum, mig metre de subsidència en l'horitzó de l'any 2100.

Problema dos: El canvi climàtic portarà un augment del nivell del mar que al Mediterrani es calcula entre mig metre en el millor dels casos i metre i mig en el pitjor. Sumat a la subsidència, l'augment relatiu del nivell del mar respecte al Delta serà

L'any 2100 es podria perdre "al voltant d'un 50%" del delta de l'Ebre

d'entre un i dos metres d'aquí a poc més de 80 anys.

"I per acabar-ho de complicar, el Delta és molt pla, amb la qual cosa és molt vulnerable a tots aquests efectes". És el tercer problema.

El director del Laboratori d'Enginyeria Marítima de la UPC afirma que "si no féssim res ni tampoc hi hagués barreres creades per l'home", cap a l'any 2100 es podria perdre "al voltant d'un 50% del Delta en el pitjor dels casos".

RIUADES CONTROLADES Aquestes són les dades inicials en relació al Delta (s'analitzen altres escenaris de diferents punts del Planeta) del projecte europeu *Respostes al Canvi Climàtic de Costa: estratègies d'innovació per a escenaris extrems-Adaptació i Mitigació* (RISES-AM, segons les sigles en anglès), coordinat pel professor Sánchez-Arcilla, en què participen

Imatge del delta de l'Ebre, una realitat singular amenaçada per l'acceleració dels efectes del canvi climàtic. / NÚRIA CARO

DESTACAT

Els Regants de la Dreta sí que veuen bé les obres dures

■ Seguint l'exemple del delta del Po, a Itàlia, o del Mississipi, als Estats Units, el president de la Comunitat de Regants de la Dreta, Manolo Masià, ha defensat la creació d'una "protecció dura, no amb arena" que evite perdre més quilòmetres en el litoral deltaic. L'aposta és construir comportes contra la salinitat i proteccions similars, com són els dics. "La falca salina arriba a Amposta i hem de fer una tanca salina, ens beneficiaríem tots i es podria donar aigua a les badies que s'alimentarien millor", ha dit. Per al president dels Regants de la Dreta, el Pla de conca de l'Ebre és important perquè inclou aquestes obres i els garanteix l'aigua per al reg. "No sé fins a quin punt els sediments afavoreixen el Delta, s'hauria de fer un estudi sobre això", ha assegurat Masià, a la vegada que també ha reclamat més embassaments, riu amunt, per garantir les concessions del regadiu. "El delta de l'Ebre necessita sediments, però també aigua". / ACN

arena fins al Delta. Segons Sánchez-Arcilla, "perquè el riu funcione bé no només fa falta un cabal constant durant tot l'any, sinó que potser funcionaria millor amb petites pulsacions que puguin portar més sediments". I així apareix el concepte de riades controlades, una "manera alternativa i no més cara" que, segons el coordinador del projecte, podria ser "un exemple de com amb una gestió una mica més pensada potser s'aconsegueixen més beneficis".

Sánchez-Arcilla recorda que quan, a principis dels anys 90, ja demanaven que es poguessen obrir els em-